

Αποδάνομαι τεχνητάς χάσας από
 η̄ ἡμέρα ἀρωλοβορζία τῆς ἐνώσεως
 Κοσμίως ἐπὶ ἰδός, νᾱ ἔτιονα πῶς εἶν
 ἀσπίνη τῆς ἐυδύρωος το̄ Σόζωνα
 Μιχαυίδος, καὶ δίνε εἶν ἑδωκεῖα
 νᾱ τῆς ἰδός πᾱ τῆς ἀσπίνης ἐν τῆς ἰδός
 ἡμέρας ὑποστροφίης εἶν τῆς ἰδός
 τῆς ἰδός.

Γιατί ὁ Σόζων Μιχαυίδος ἐί
 εἶν ἀσπίνης εἶν ἀσπίνης
 ἡμέρας, το̄ ἐπὶ τῆς ἰδός ἡμερολογίου
 καὶ ἀρχῆς τῆς ἰδός, το̄ ἡμέρας
 ἡμερολογίου καὶ παιδαγωγίου,
 το̄ ἡμερολογίου διοργανωτῆ καὶ
 ἡμέρας, ἔχει ἀσπίνης καὶ
 ἀσπίνης πάντοτε τῆς ἰδός
 ἡμερολογίου πάντοτε ὅπου ἔσται

ὁ ἴδιος εἶν' αὐτοῦ τοῦ ἡ ὄρα
εὐχόμενος ἀπὸ εἰς τὴν ἡμετέραν· πλὴν
κῶλυτο καὶ πλὴν ἔγχαθα.

"Αν προσέδοτε τ' ὄρα ἀπὸ καὶ
ταῖς μαδαῖς ἀνδρώνα χαρίσασθαι
τοῖς ~~ἡμετέροις~~, ^{ἡν ἰδόμεθα} καὶ τῆς ἰσότη-
τος, ~~ἡν ἰδόμεθα~~ καὶ εἰς τὴν ^{ἡμετέραν}
εἰρημότητα τοῦ χαρακτήρα,
καὶ τὸν ἀποφασισμὸν, εἰς τὴν ἐπιφυγήν καὶ
ἀποφυγὴν καὶ εἰς τὴν ἀποφυγὴν,
ἡμετέροις ἀποφασισμὸν ποσοῦτε νὰ
ποσοῦτε εἰς ~~ἡμετέροις~~ εἰς τὴν ἀποφυγὴν
εἰς τὴν ^{ἡμετέραν} ἀποφυγὴν τοῦ ἀποφασισμοῦ
ἀποφασισμὸν ἀποφασισμὸν, καὶ ποσοῦτε εἰς τὴν
παρουσία τοῦ ἡμετέρου ποσοῦτε καὶ
οἰκονομία.

— Ο Σόζων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στὴ
 Νευκωσία ἀπὸ 12 Νοεμβρίου ἐν 1905.

Πατέρας αὐτοῦ εἶναι γεννητὸς τοῦ σαουδῆ
 στὸ Παγκύπειο Γυμνάσιο καὶ Διδασ-
 κατὸ, ἀποφοίτησε καὶ πτυχία αὐτῶν
 βουνοῦ στὴ Νευκωσία.

Σταυθεῖς σαουδῆς τοῦ ὄφους στὴ
 Γουρμὴ, ἔμαθε στὸ Γεωμετρικὸν Κόλλεγ
 τοῦ Ρονδίσου καὶ κατόπιν στὸ
 Παιδίον, τὴν Ecole Normale
 πρὸς τὴν Nadia Boulanger (Ἄλβι-
 νία, ἀνδρῶν καὶ γούμα), καὶ τὴν
 τὸν Pierre Maize καὶ τὸν Κορζῶ,
 αἰνῶ: ἔργον αὐτῶν Κωνσταντῶν
 Ρουφ ὀνδερῶν καὶ δεινῶν δεινῶν
 ἔπειτα ἀπὸ τὴν σαουδῆς τὸν γέννη
 τὴν Κόρα, ὅπου, ἀπὸ 1934, ἴδεναι
 τὸ ὄντων καὶ τὸ ἔργον συναντιῶν
 Νεμεσῶ.

Με τὴν ἀπόψη ἰζηυμένης δεξιότητος ~~αὐτῶν~~
~~αὐτῶν~~ καὶ ἰδεῶν ^{μὴ} Αἰετός καὶ χροῶν δια-
 βόλων οὐκ ἀναστῶν ῥαϊζὴν τὴν αὐτῶν
 καὶ τ' ὅτι ἐὶ νῦν. τὴν ἀποσάδνα ~~αὐτῶν~~
 ἀβρὴ ἀνιχίσε ~~αὐτῶν~~ ἴμωσ ῥόα χεῖνια
 καὶ, τί τὴ ἀνερχοῖα ἐστὶ ἀπόδοσ
 «Ἄετος» εἰς Αἰετός, τί εὐαγρίους ἀπὸ
 νικῶν, προδοκατορῶν ἰεγῶν ~~αὐτῶν~~
~~Αἰετός~~ ὅπως ἢ ὅσα «Αἰετός καὶ
 Αἰετός» ^{εἰς Ρωσὴν} καὶ ὁκατορῶν ὅπως ἢ
 «Αἰετός» εἰς Ἡαγδῶν. τὴν ἀπὸ
 ἐδιδάξε ἰὸ Ἰανιζῶν ἰοτῶν ἰοί
 δευααίτε χεῖνια, δευααίτε ἀπὸ
 ἀγῶν τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν, ἀπὸ τῶν
 γὰ ἰοτῶν.

— Ἐπὶ 1957, ~~αὐτῶν~~ ἰοτῶν ἀπὸ ἀπὸ τῶν
 εἰς ἰοτῶν τῶν αὐτῶν ἰοτῶν
 ἰοτῶν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰς ἰοτῶν
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰοτῶν ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰοτῶν ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰοτῶν ἀπὸ τῶν

Σελ 1959, ίδεως, τάχα και δι' τους
 του προσώπων, η Σουηδική Δοκίμα
 Βορλίου Έλζαδος, η οποία στα 1966
 έγινε Κρατική Δοκίμα Θεωρητικής
 ως Γραμμάτις Διευθυντής της και τότε
 παύσασαι της, την ώρηνωρε και ορί-
 σταρ στην καθύπευθη της ως τός
 Αποστόλος μαρτυρημένος παράγοντος
 το 1960.

Η Κ. Ο. Θ, στην δε δώδονα του, τούς
 ως κωλυσιζώντες οφθαλμών από ίδωρε
 κλι Θεωρητικής, έχει επηγορεύσει με
 αγνώστους άγχι αόχως της Βορλίου Έλ-
 ζαδος (Αεάτα, Καθύπευθη, Καθόειαν,
 Κοφάνων, Νιάουσαν, Ξάνδων και
 άγχι) καθύπευθη και δι' Βόλο, κλι Ήωρνια
 και την Κέρνωση, άγχι και στα
 άρχατα θέατα Φιζίατων και θόου.
 Το αεατίνω μαρτυρεί ένωρε
 και την αόχως της επηγορεύσει δι'
 Ηώδω, δι' αγάια εν Φεβριταγ
 Αδων, δια την δώδονα εν Μιχαηλί.

6
Όσοι οι δασοφύλακες κλάδων της
Θεσσαλονίκης, με αγωγή κλάδων, 200
μερίων υπεργωνιάς της, από τα
όποια τα έπιπλα ανήκουν με έξι
τουσέξους. Στις αναζητήσεις ΚΟΘ
κλάδων υπεργωνιάς είναι κλάδοι κλάδων
κατασκευών, με την αναλογία 75%
από τους τίτλους.

Καθιέρωση κλάδων κατασκευών
διαγνωστικού γένους κλάδων κατασκευ-
τών, στον οποίο κλάδων να υπεργωνιά
είναι κλάδοι, από τον τίτλο της δασο-
φύλαξης ή ενοικία να υπεργωνιά
δασοφύλαξης. Όσοι κλάδων κλάδων
τα να υπεργωνιά με την ΚΟΘ με
πλεονέκτημα 50 αείων τίτλοι έξι
με κατασκευές έχουν υπεργωνιά με
την δασοφύλαξη με Θεσσαλονίκης.

520 κελευσὶ ὡς οὐ θρονασθῆναι,
 παραγγύη ἐπὶ ^{τῶν ἐπ' αὐτῶν} ~~τῶν ἐπ' αὐτῶν~~ τοῦ
 μαδριούλου, ἐδίδαξε Πάριον ὅθεν
 ἐκείνη καὶ ἐδύθη. Ἀπὸ τῆς γὰρ ἐκείνου
 ἀπογοιζῆσαν 160 σπουδαῖαι καὶ
 αὐχία καὶ διατάγματα ἀετορίας,
 ἀντιοχίας, γούρταν, ἀνδρῶν.

Γενναῖα, χίετ ἐπὶ δυνί τῶν νεύων
 δευτερογενῆ, καὶ θρονασθῆναι
 ἐκείνη ἀνααυχῆς ὅτι ἀπὸ τῶν ποσειδῶ
 κινῆτο τοῦ χῆρο τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

70
 "Αὐγὴ
 Νῆν
 τῆς δε-
 νῆνα"
 καὶ
 "Ὁ ἄνθρωπος
 καὶ τῆς
 Κανάλης"
 ἐφορεσθῆναι
 ἀπὸ τοῦ
 δευτέρου
 τῆς γύφου
 τῆς Κωνσταν-
 τίνης

Σὺν οὐθῆναι ἐκείνη ἀποδοχῆς
 τῆς Ἑλλάδος, τὸ 1938, καὶ τῆς γύφου
 τῆς Ἑλλάδος ἀποδοχῆς ~~τῆς~~ τῆς
 τοῦ, ἀπὸ τῆς δεξιάς τῆς Ἑλλάδος
 παρὰ τῆς δεξιάς τῆς
 ὁμογενῶν ἀδελφῶν αἰρεσῆς.
 Ἄλλοτε τῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας τῆς Μιχα-
 ἑλῆς τῆς δεξιάς τῆς Ἑλλάδος
 δευτέρου χῆρο, τῆς ἀπὸ τῆς δεξιάς τῆς
 ἰδιαιτέρας τῆς γύφου.

Ψυλλογὴ ἀγίων ἱερῶν ἐν ὄψων ἐκτελεσθεῖς
 ἐκτελεσθεῖς ἀπὸ τῶν καρμῶν δεξιῶν
 Ἀδων, τῶν καρμῶν Θεοφάνου,
 τῶν δεξιῶν ἐν E.I.P.T., εἰς ἄφωσι-
 νῆς δεξιῶν ἐν B.B.C., τῶν ὄρων,
 τῶν Γαλιλιῶν, τῶν Παρισίων καὶ τῶν
 Ρουβρῶν Παλινογενεῶν καὶ τῶν
 καὶ ἀφωσιῶν.

~~Ἄρθρον ἀποστολικόν~~

Ἄς ἀναμνησθεῖτε τὴν ἐν ἡγῶν δεσφ-
 ἡμιόλιον ἐν Σόλων Μιχαηλῶν.
 Ἀπὸ τοῦ 1948 ἕως τοῦ 1968 ὑπέτε
 τῶν ἐν τῶν ἐκτελεσθέντων ἐκτελεσθέντων
 τῶν ἀειθρῶν Παρισίων Παρισίων Μουσῶν.
 Ἀπὸ τοῦ 1949 ἀπομαρτυροῦν καὶ κείνῳ
 ἡ τῶν τῶν κείνῳ τῶν κείνῳ
 Μουσῶν Διαφωτιστικῶν τῶν ὀδῶν.
 Ὑπέτε τῶν τῶν κείνῳ τῶν κείνῳ
 τοῦ ἀειθρῶν Διαφωτιστικῶν κείνῳ
 τοῦ ἀειθρῶν τῶν Παρισίων τοῦ 1966, 1968
 καὶ 1970.

~~Επισημάνσεις~~

Σεπτέμβριος ως τέλος της Ηλεκτρικής
Κοινωνίας των Διακοπών Ηλεκτρικών
αποδοτών εν τω αεροπλάνο ως εν «École
César Franck» το 1948.

Έκτακτος, με ~~απο~~ την προοιμιακή,
η διεθνής φωνητική οριζόση μας
υπολιτικά διαγίνομαι χωρών (Βαρκία

1948, Βαρκία 1949, Οαρία 1951,
Μαδρίτη και Μαγιόρηνα 1952,
Πορτοφό 1952, Βεντίζης 1953,
Όσο 1955, Καραβάς και Ν. Υόρκη
1961 κτλ.)

Συνεχίζουμε με ^{απριλίου} μεγάλα μουσικά
χρονολογιακά τμήματα, όσο ^{εργα} έργα
όσα τα άφρατα για την ^{εργασία} εργασία
μουσική.

Ήδωκε δεκάδες διαζήτων, για την
εργασία ιδίως μουσική, άρτι και πάλι
οι άρτα θήματα, οι διαγίνομαι χωρών,
μαδύς και από το BBC και εργασία, ^{απριλίου}
και γερμανία.

Μετὰ τὸ πρῶτον ἐκπεφρασμένον τὸν ἀπο-
κρίτικόν μου ἐπὶ τὸν 1947 τὸ ὑποεργὸν
ἠθροισμῶν. Συνεργάσθηκα τῶν ἐμῶν ἐν
ἐργασίᾳ ἀγγλῶν καὶ ~~ἡ~~ γερμανῶν
περιοδικῶν.

Ἐπέστε τῶν ἐν Γνωτοδοτικῶν Συμβου-
ρίων Μηνιαίᾳ ἐπὶ 1960 καὶ κατόπιν
τῶν ἐν Ἑξαμηνιαίᾳ Μηνιαίᾳ Ἀναθε-
τικῶν ἐπὶ ὑποεργίου παρδείας ἐπὶ
1963.

Σίτησα τὴν ἀντιμεταρρύθμισίν ἐν Διοικη-
τικῶν Συμβουρίων ἐπὶ ἑνώσεως τῶν
νῶν Μονοεργῶν, Κοινοτῶν ἑταίρων
ἐν τῶν ἐν Κόρπει ἐν Ροσδίνου καὶ
Κοινοτῶν Μῆδος ἐν Ἀλεξανδρουπολῆ
Ἐδαφοποιουμένων ἑταίρειαν.
ἔχει ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἐν Βασιλείᾳ ἐπὶ ἐν
ἐπιπέδου ἐν Φοιτισμῶν.

Σὰν ἑταίρος ἔχει διεκδικεῖν τὸν ἀποκρί-
τικῶν ἐν Κεραμῶν ἑταίρειαν ἑταίρειαν
νῶν, ἐν Κεραμῶν ἑταίρειαν Ἀδωνῶν
καὶ ἐν Συτταρῶν ἐν ΕἰΡΤ. ἔχει
ἐταίρειαν τῶν ἀποκρίτικῶν ἑταίρειαν

«Η Γαρία, Γετάρια, Πάγια, Ρουτάρια,
Φιζιάνις και Νία Ύορυν.

«Οι τουνουζόγος έχη αυτονομία αγία
εγίλει όως κίη κυριακίς γαίης
Μουσαί», κίη νεύλεον έρρυνίς
Μουσαί» και ούά άγρυνά κίη
ρερρυνίς αυτονομίς Μουσαί»
«Όως ιδιαιτέως πέται να αναγίεοτε
οό διοτο ούρεατά εν «Η Αετορία
εν ούχεοναί Μουσαί ~~αυτονομίς~~
~~οό 1945~~ αού, ποσοτέ να
~~πέται~~ αιδιότατα να ποοτε, ότι
αοοτε τα τυντεμάς τουνουζόγος
Εργαία.

«Κοιέλλε του να έας διατάξω όι
έχα ~~αυτονομία~~ ^{αυτονομία} εν εννοία
εν ενδομίς εν, οό 1945.

«Η «Αετορία εν ούχεοναί Μουσαί»
εν κ. Σόγυρος Μιχαηλίδς έιναι ένα
βιβρίο αού ότα εν έρρυνίς άγρυνά
και εν ααφίόμα κοοίτς εν Μουσαί.

Σαν δειδοντες δεχόμεθα ὁ Σοφὸς
 Μιχαηλίδης εἶναι ἕνα ἀφιόροχος
 ἰσχυροῦς ὄχι τοῦ οὐρανοῦ
 εὐσεβοῦς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 δεξιότητος τῆς ευχεσίως,
 ἀνεπίσης οὐκ ἔστι καὶ ἀνεπιδοξολογῶν
 τὸ ἀνδρικό του ἔργο γυναικῶν δια-
 μείρεται γὰρ τὴν ἐπιμετρίαν τῆς
 κοινῆς ἐν γυνότασι τοῦ κόσμου
 πάντοτε ἀδράστῃ, καὶ ἀρρωστικῆς
 τυφλοῦς γρηττί, ἐδαίοντα Ἀπο-
 ριῆς, ^{διαγὰν ἐποστῆλον} καὶ ἄρτια ἀρχιμετρικῆς
~~" Ἀλλὰ ἐπιδοξολογῶν ἡ ἀναγίγνωστος καὶ
 μεῖον ^{ἀνεπίσης} τοῦ ἔργου ἐν ^{ἀνεπίσης} ~~τῇ~~
 ἐν ἀνεπιδοξολογῶν καὶ τῆς
 γυνότασι Σαυέου Σαυαδαρίου.~~

ἄν ἰσχυραῖς: "Μίθρα", «Ἡζύρεα»,
~~καὶ «Ἰγυγίνα ἐν τὰς οἰς», καὶ~~
"Ὀιδίπτος τὸ εὐρὸς" ἂν τὸ εὐρὸς,
~~τὸ ἰσχυρὸς «Ἰσχυρὸς»~~
καὶ τὸ κεντὸς διὰ τοῦ Βοεῖον
Ἰσίδος.

Καρίδες: "Ὁ τῆρος" γὰ ἀγυγία,
ἰσχυρὸς, τὰ δὲ εὐρὸς, χροῦδα
καὶ ὀξυτάτα καὶ ὀξυτάτος Κεντὸς
καρπῶ (1936). «Ἰσχυρὸς,
καρπῶν τῆρος» γὰ τὰς οἰς,
χροῦδα καὶ ὀξυτάτα οἰ ὀξυτάτος
Διονυσίου Σοφιστοῦ (1955)
Μουσικὸς δὲ τῆρος: «Κουαρτέτο

ἰσχυρὸς» (1934) καὶ "τῆρος τὸ
αἰὲς" (1946).
τῆρος ^{δὲ τῆρος} ἰσχυρὸς, ἰσχυρὸς καὶ
καρπῶ.

Μα τιμές ευρογρ' από 4 χορσαγ-τινά
είχα του θ' αμοιόκλη είχα το φίλουτε
αυτ' δίν θα είναι άνομο να αούτε
είχα εμπρυνα είχα γρά το μαδίκα.

a) Βουλγαρική Σοβιετική για 2 χορσα (1936)

είνα δύο τιμές βουλγαρικές ευρογρ,
βουλγαρικές με αμολόκτες τιμολόγ
με βουλγαρικό του χυραυτίκα.

είνα και οι δύο έτοιμοι να αούτε
Σελύκωθ. οι είχα του στίχο του φόνου του.

« Mater dolorosa » και « Ο Έσλαρε-
τινος ». # αμολόκ του δαφονία

ευρογρ είχε γίνα στις 8 Ιουλίου 1946
από τον Κεάλια Οεχίελα Αδενάν
από οι δειδονος εν αόδωλο Βαλα-
γράννα.

b) Από την Αεχάινα Σοβιετική αν γράφικε

το 1954, γρά γράννα, ότσο, άρσα και
είχα οεδα, ο' αμολόκτε εν δύο βουλγαρική

τιλε και είχα τον τίχου « Αντόδωθ
ο Ραφικό » και « Οδουοία ».

τὸ ἔργο ἵνα ἐπικυρωθῆναι ἀπὸ τῶν
 δεξίων ἡγεμόνων καὶ οὕτως ἵνα
 περὶ τὸν αἰ δεξίους, τὸ καὶ
 ἀπὸ ἑσῶς. ~~Ἐπισημασθέντες ἐν~~
~~τῇ ἐπισημῶν ἐπισημῶν δεξίους~~
~~ἐν ΕΠΡ~~ καὶ αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ ἐπὶ
 εἰς τὴν ἡλικίαν τὰ κατὰ τὴν αἰκία
 ἐπισημῶν ^{ἐν 1955} ἐν τῇ ἐπισημῶν δεξί-
 ουν ἐν ΕΠΡ, τῶν καὶ ἐχὼ τὴν
 αἰκία τὰ κατὰ τὴν αἰκία τὴν
 ἀποδείξω. ἐπισημῶν ὅτι γινέται.

γ) ~~Κατὰ~~ ^{Ἄνω} τὸ Κοντομύριο γὰρ πρῶτον
 καὶ δεξίους, τὸν γαῖον τὸ
 1966, ἴσχυοντι τὸν τὸ γινέται.
 Ἡ αἰκία τὸν ἐπισημῶν ἔργα ἀπὸ τῶν
 Κεραμῶν δεξίους Θεομαρτυρίας
 ἐπὶ τὴν ἀποδείξω τὸν ὁριζῶν καὶ τὸ
 οὐκ αἰ τὸ τῶν οὐκ. Μὲ τὸν ἴδιον
 ἐπισημῶν δὲ τὸν τὸν ἡλικίαν
 τὸ ἐπισημῶν τὸν 1977.

τὸ γινέται τὸν Κοντομύριον ἐχὼ ἐπὶ τὸν

Αίσθάνομαι ξεχωριστή χαρά που η ώραία πρωτοβουλία τής Ένώσεως Κυπρίων Έλλάδος νά τιμήσει μέ τήν άποφινή της έκδήλωση τό Σόλων Μιχαηλίδη μου δίνει τήν εύκαιρία νά μιλήσω γιά μιά άπό τίς σημαντικώτερες φυσιογνωμίες τής Μουσικής μας ζωής.

Γιατί ό Σόλων Μιχαηλίδης μέ τήν πολυσχιδή του προσωπικότητα, τοῦ έμπνευσμένου μουσουργοῦ καί άρχιμουσικοῦ, τοῦ σοφοῦ μουσικολόγου καί παιδαγωγοῦ, τοῦ δημιουργικοῦ διοργανωτῆ καί ήγέτη, έχει προσφέρει καί προσφέρει πάντοτε μέγιστες ύπηρεσίες παντοῦ όπου έταξε ό ίδιος τόν έαυτό του ή όπου έτάχθηκε άπό τήν πολιτεία· στήν Κύπρο καί στήν Έλλάδα.

"Αν προσθέσουμε σ' όλα αυτά καί τά καθαρῶς ανθρώπινα χαρίσματα του, τήν εύθυμότητα καί τή μετριοπάθεια, τήν άξραιότητα καί τήν ειλικρίνεια τοῦ χαρακτήρα, τήν έμφυτη καλωσύνη καί τήν εύγένεια τής καρδιάς, μπορούμε νά ποῦμε ότι έσκιαγραφήσαμε, ίσως άμυδρῶς, τήν εικόνα τοῦ πνευματικοῦ άνδρός, που κοσμεῖ μέ τήν παρουσία του τήν μουσική μας οικογένεια.

Ό Σόλων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στή Λευκωσία στίς 12 Νοεμβρίου τοῦ 1905. Παράλληλα μέ τίς γενικές του σπουδές στό Παγκύπριο Γυμνασιο καί Διδασκαλεῖο, άκολούθησε καί μαθήματα μουσικής στή Λευκωσία,

Τίς κύριες σπουδές του όμως στή μουσική, έκανε στό Τρίνιτυ Κόλλετζ τοῦ Λονδίνου καί κατόπιν στό Παρίσι, στήν ECOLE NORMALE μέ τή NADIA BOULANGER (Άρμονία, αντίστιξη καί φούγκα), καί μέ τόν PIERRE MOIRE καί τόν Κορτώ πιάνο· έπίσης στή Σκόλα Καντόρουμ σύνθεση καί διεύθυνση όρχήστρας. Έπειτα άπό τίς σπουδές του γύρισε στήν Κύπρο, όπου στό 1934, ίδρυσε τό Ωδεῖον καί τό Σύλλογο Συναυλιῶν Λεμεσοῦ.

Μέ τήν πρώτη Έλληνική Όρχήστρα που ίδρυσε στή Λεμεσό καί χορωδία έδωσε σειρά συναυλιῶν σ' αὐτήν τήν πόλη καί σ' όλο τό νησί. Τήν προσπάθεια αὐτή συνέχισε επί εἴκοσι τόσα χρόνια καί, μέ τή συνεργασία τοῦ Συλλόγου "Άρης" στή Λεμεσό, μέ έκτελέσεις συμφωνικῶν, μελοδραματικῶν έργων όπως ή Ώπερα "Διδώ" καί Αἰνεΐας" τοῦ PURCELL καί όρατορίων όπως ή "Δημιουργία" τοῦ HAYDN. Παράλληλα έδίδαξε στό Δανίτειο Γυμνασιο επί δεκαπέντε χρόνια, δημιουργῶντας άληθινή μουσική παράδοση, πρωτοφανή γιά Γυμνασιο.

Στά 1957, έπειτα άπό πρόσκληση τοῦ Υπουργείου Παιδείας ήρθε στήν Έλλάδα, άποδεχθείς τή θέση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Ωδείου Θεσσαλονίκης, τό όποῖον άναδιωργάνωσε πλήρως.

Στά 1959, ίδρύθη, χάρη καί στίς δικές του προσπάθειες, ή Συμφωνική Όρχήστρα Βορείου Έλλάδος, ή όποία στό 1966 έγινε Κρατική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης. Ός γενικός Διευθυντής της καί μόνιμος μάέστρος της, τήν ώργάνωσε καί συνέβαλε στήν καθιέρωσή της ως ένός άξιολόγου καλλιτεχνικοῦ παράγοντος τοῦ τόπου.

Ἡ Κ.Ο.Θ. , ὑπὸ τῆ διεύθυνσὴ του, ἐκτός ἀπὸ ἑκατοντάδες συναυλιῶν ποῦ ἔδωσε στὴ Θεσσαλονίκη, ἔχει ἐμφανισθῆ σὲ κλεῖστες ἄλλες πόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Δράμα, Καβάλλαν, Καστοριάν, Κοζάνην, Νάουσαν, Ἐάνθην καί ἄλλες) καθὼς καί στὸ Βόλο, στὰ Ἰωάννινα καί τὴν Κέρκυρα, ἀλλὰ καί στὰ ἀρχαῖα θεάτρα Πιλιππων καί Θάσου.

Τὸ περασμένο Καλοκαῖρι ἔκανε τὴν πρώτη τῆς ἐμφάνισή στὸ Ἡρώδευο στὰ πλαίσια τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Μιχαηλῖδη. Ὑπὸ τῆ διεύθυνσὴ του ἐδόθησαν στὴ Θεσσαλονίκη, σὲ πρώτη ἐκτέλεση, 200 περίπου συμφωνικά ἔργα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἐξήντα ἀνήκαν σὲ Ἕλληνες μουσουργούς. Στὶς Συναυλίες τῆς Κ.Ο.Θ. ἔδωσε σημαντικὴ θέση στοὺς Ἕλληνες καλλιτέχνες, σὲ μιὰ ἀναλογία 75% πρὸς τοὺς ξένους.

Καθιέρωσε ἐτήσιον Πανελλήνιον Διαγωνισμόν νέων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, στὸν ὁποῖον μποροῦν νὰ συμμετέχουν νέοι σολίστ, ποῦ δὲν τοὺς ἔχει δοθῆ ἀκόμη ἢ εὐκαιρία νὰ παίξουν μὲ ὀρχήστρα. Ὅσοι ἐπιτυγχάνουν καλοῦνται νὰ συμπράξουν μὲ τὴν ΚΟΘ καί μέχρι σήμερα 50 περίπου νέοι Ἕλληνες καλλιτέχνες ἔχουν ἐμφανισθῆ μὲ τὴν Ὄρχηστρα τῆς Θεσσαλονίκης.

Στὸ Κρατικὸ Ὀδεῖο Θεσσαλονίκης, παράλληλα μὲ τὴν ἐξέδοξη τῶν διοικητικῶν του καθηκόντων, ἐδίδαξε Ἀνάτερα Θεωρητικά καί Σύνθεση. Ἀπὸ τὶς τάξεις του ἀπεφοίτησαν 160 σπουδασταί μὲ πτυχία ἢ διπλώματα ἀρμονίας, ἀντιοτίξεως, φούγκας καί συνθέσεως Γενικά, χάρη στὴ δική του κυρίως δραστηριότητα, ἢ Θεσσαλονίκη ἔχει ἀναπτυχθῆ σ' ἓνα ἀξιόλογο μουσικὸ Κέντρο στὸ χῶρο τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Σὰν συνθέτης ἔχει πρωτο-ἐμφανισθῆ στὴν Ἑλλάδα, τὸ 1938, μὲ τὴν ἐκτέλεση τῶν "Δύο Συμφωνικῶν Βιολῶν" του, "Αὐγὴ στὸν Παρθενῶνα" καί "Τὸ πανηγύρι τῆς Κακάβας" ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου τοῦ Κωστῆ Παλαμά, ἀπὸ τὴν Ὄρχηστρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφώνου ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ ὀμιλοῦντος αὐτῆς τῆ στιγμῆ.

Αὐτὴν τὴν πρώτη παρουσίαση τοῦ Μιχαηλῖδη σὰν δημιουργοῦ μέσα στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο, τὴν αἰσθάνομαι σὰν ἓνα ἰδιαίτερο τίτλο τιμῆς.

Ἐκτοτε πλεῖστα ἔργα του ἔχουν ἐκτελεσθῆ ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὴν Κρατικὴ Ὄρχηστρα Ἀθηνῶν, τὴν Κρατικὴ Θεσσαλονίκης, τὴν Ὄρχηστρα τοῦ Ε.Ι.Ρ.Γ., τὶς συμφωνικὲς Ὄρχηστρες τοῦ Β.Β.Σ., τοῦ ΜΟΦλο, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καί τῆς Γουμανικῆς Ραδιοτηλεοράσεως καθὼς καί ἀλλαχοῦ.

Ἄς ἀναφερθοῦμε τώρα σὲ ἄλλες δραστηριότητες τοῦ Σόλωνος Μιχαηλῖδη :

Ἀπὸ τοῦ 1948 ἕως τὸ 1968 ὑπῆρξε μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρίας Λαϊκῆς Μουσικῆς. Ἀπὸ τὸ 1949 προσκαλεῖται καθ' ἕνα χρόνον ὡς μέλος τῆς Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνοῦς Μουσικοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Οὐάλλιας. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνοῦς Διαγω-

νισμοῦ χορωδιῶν στό Ἄριστο τῆς Ἰταλίας στό 1966, 1968 καί 1970.
Συμετέλαχε ὡς μέλος στήν Ἐξεταστική Ἐπιτροπή τῶν Διπλωματικῶν ἑξετάσε-
ων συνθέσεως τοῦ Παρισινοῦ Ὁδοῦ "ECOLE CESAR FRANCK" τό 1948.

Ἔλαβε μέρος, κατόπιν προσκλήσεως σέ διεθνῆ μουσικά συνέδρια καί
φεστιβάλ διαφόρων χωρῶν (Βασιλεία 1948, Βενετία 1949, Ὁπάτια 1951
Μαδρίτη καί Μαγιόρκα 1952, Λονδῖνο 1952, Βρυξέλλες 1953, Ὁσλο 1955, Κανα-
δάς καί Ν. Ὑόρκη 1961 κλπ.)

Συνεργάστηκε στή μεγάλη ἀγγλική μουσική ἐγκυκλοπαιδεία Γκρόουβ, ὅπου
ἔγραψε ὅλα τά ἄρθρα γιά τήν Ἑλληνική Μουσική.

Ἔδωσε δεκάδες διαλέξεις, γιά τήν Ἑλληνική Ἰδίως μουσική, ἀλλά καί πάνω
σέ ἄλλα θέματα, σέ διάφορες χῶρες, καθῶς καί ἀπό τό Β.Β.Ο στό ἑλληνικά,
ἀγγλικά καί γαλλικά.

Μελέτη του γιά τή νεοελληνική μουσική ἐκυκλοφόρησε στό 1947 τό Ἰπουργεῖ-
ο Ἐξωτερικῶν-Συνεργάστηκε ἐπίσης σέ ἑλληνικά, Ἀγγλικά καί Γαλλικά
περιοδικά.

Ἰπῆρξε μέλος τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Μουσικῆς τό 1960 καί κατόπιν
μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας τό
1963.

Σήμερα εἶναι Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως
Ἑλλήνων Μουσουργῶν, Ἐπίτιμος Ἐταῖρος τοῦ Τρίνιτυ Κόλλετζ τοῦ Λονδί-
νου καί Ἐπιτιμον Μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐθνομουσικολογικῆς Ἐται-
ρίας. ἔχει τιμηθῆ ὑπό τοῦ Βασιλέως μέ τήν ταξιδάρχη τοῦ Ἰοίνικος.

Σάν μαέστρος ἔχει διευθύνει ἐπανειλημμένως τήν Κρατική Ὀρχήστρα Θεσ-
σαλονίκης, τήν Κρατική Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν καί τή Σωφωνική Ὀρχήστρα
τοῦ ΕΙΡΤ. ἔχει ἐμφανισθῆ ἐπίσης σάν διευθυντής ὀρχήστρας στή Γαλλία
Γερμανία, Ἰταλία, Ρουμανία, Φιλιππίνες καί Ἰβία Ὑόρκη.

Ὡς μουσικολόγος ἔχει δημοσιεύσει πολλές μελέτες ὅπως "Ἡ Κυπριακή
λαϊκή Μουσική" καί ~~ἑλληνικά~~ "Ἡ νεώτερη ἑλληνική Μουσική" καί στό
ἀγγλικά "Ἡ νεοελληνική δημοτική Μουσική". Ὅπως ἰδιαίτέρως πρέπει
νά ἀναφέρουμε τό ὀβίτομο σύγγραμμά του "Ἡ Ἀρμονία τῆς σύγχρονης Μουσι-
κῆς πού, μποροῦμε νά ποῦμε ἀδίστακτα, ὅτι ἀποτελεῖ μιά μνημειώδη μουσι-
κολογική ἐργασία.

Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς διαβάσω τί εἶχα γράψει γιά τό ἔργο αὐτό, μέ τήν
εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεώς του, το 1945.

"Ἡ Ἀρμονία τῆς σύγχρονης Μουσικῆς" τοῦ κ. Σόλωνος Μιχαήλ ἰσῆ εἶναι ἕνα
βιβλίο πού τιμᾷ τήν Ἑλληνική ἀλλά καί τήν παγκόσμια Ἐπιστήμη τῆς
Μουσικῆς.

Μέ πῶση ἐμβρίθεια, μέ πῶση μελέτη, μέ πῶση γνώση ἀλλά καί μέ τί στοργή
ἔχει γραφῆ αὐτό τό βιβλίο. Ἡ ὕλη πού περιλαμβάνεται στούς δύο τόμους
του ἔχει ταξινομηθῆ μέ σύστημα, λογική συνέπεια καί σαφήνεια.

"Όλη ή τεχνική τής σύγχρονης 'Αρμονικῆς, πού ἐμφανίζεται συχνά στρυφνή καί ἀπρόσιτη, παρουσιάζεται ἐδῶ, κάτω ἀπό τόν ἀναλυτικό φακό τοῦ κ. Μιχαηλίδου, ἀπλή καί εὐνόητη, ἀκόμη καί γιά τόν ἀναγνώστη πού κατέχει ἔστω καί μόνο τά στοιχεῖα τής Ἀρμονίας. Ἡ συγγραφή καί ἡ ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ βιβλίου προϋποθέτει μιάν ἀξιοθαύμαστη προεργασία καί καθ'αυτό συγγραφική ἐργασία πολλῶν ἐτῶν, ἀλλά καί μιὰ βαθειά κατανόηση καί ἀγάπη τής σύγχρονης Μουσικῆς, πού ἔτσι ἔντονα μπορεῖ ἴσως νά τή νοιώσει μονάχα ἕνας μελετητής πού εἶναι συγχρόνως καί ὁ ἴδιος δημιουργός καλλιτέχνης σάν τόν κ. Μιχαηλίδου.

Μιὰ πληθονή παραδειγμάτων ἀπό ἔργα μοντέρνων συνθετῶν ὄλων τῶν χωρῶν, μᾶς δίνει ἀνάγλυψη καί πλαστική τήν αἰσθητική τής σύγχρονης Ἀρμονίας.

"Ἐκφράζοντας τό θαυμασμό μας στό συγγραφέα τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ βιβλίου, εὐχομαί νά μεταφρασθῆ καί νά ἐκδοθῆ γρήγορα σέ μιὰ ἀπό τίς βασικές εὐρωπαϊκές γλώσσες γιά νά μπορέσει νά γίνει γνωστό καί στό παγκόσμιο μουσικό κοινό."

Σάν διευθυντής ὀρχήστρας ὁ Σόλων Μιχαηλίδης εἶναι ἕνας ἀξιόλογος ἐρμηνευτής ὄλου τοῦ συμφωνικοῦ ρεπερτορίου, πού, παρ' ὅλη τή θερμότητα τής ἐκφράσεως, παραμένει σαφές καί ἀκριβολόγος τό συνθετικό του ἔργο γενικά διακρίνεται γιά τήν εἰλικρίνεια τής μουσικῆς του γλώσσας πού κυλάει πάντοτε ἀβίαστη, μιὰ προσωπική μελωδική γραμμή, εὐαίσθητη Ἀρμονική, διάφανη ἐνορχήστρωση καί ἄρτια ἀρχιτεκτονική.

"Ἄς προσθέσω ἐδῶ ἀκόμη μιὰ κρίση τοῦ ἀειμνήστου λογοτέχνη καί μουσικολόγου Σπύρου Σκιαδαρέση σχετικά μέ τό ἔργο τοῦ τιμωμένου: "Ὁ Σόλων Μιχαηλίδης σάν συνθέτης εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς πῖο ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τής μετὰ τό 1930 ἑλληνικῆς σχολῆς. Ἡ μουσική του ἀπόλυτα προσωπική καί χωρίς ἐξεζητημένες νεωτεριστικές ἀκρότητες, εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπό τήν ἑλληνική ἀρχαιότητα, τή βυζαντινὴ παράδοση καί τό δημοτικό μας τραγούδι.

Σ' αὐτή, ὁ συνθέτης παρουσιάζει μιὰ τέλεια ἀφομοίωση τῶν τεχνικῶν στοιχείων τής γαλλικῆς σχολῆς καί στοχαστική προσαρμογή τους στήν ἑλληνική πραγματικότητα. "Ἄκρατος λυρισμός, λεπτή καί ἐκφραστική ἔμπνευση, διαύγεια γραφῆς, περίτεχνη χρησιμοποίησι τῶν ἀρχαίων καί βυζαντινῶν τρόπων καί βαθειά γνώση τής τεχνικῆς ὀρχήστρας εἶναι τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τής μουσικῆς του παραγωγῆς." Τά κυριώτερα ἔργα του εἶναι τά ἀκόλουθα:

α) Γιά ὀρχήστρα:

"Κυριώτικὸς γάμος" γιά ὀρχήστρα ἐγχόρδων καί ὄβλο φλάουτο (1934)

"Δυό βυζαντινά σκίτσα" για όρχηστρα έγχορδων (1934), οι "δύο συμφωνικές εικόνες" που προαναφέραμε. Το συμφωνικό ποίημα "DE PROFUNDIS" (1933, 1949), το "Βυζαντινό αφιέρωμα" για όρχηστρα έγχορδων (1944), ή "Αρχαϊκή Σουίτα" για φλάουτο, ούμποε, άρπα και όρχηστρα έγχορδων (1954). Το Συμφωνικό ποίημα "Κυπριακή έλευθέρια" (1959) και το "Κοντσέρτο για πιάνο και όρχηστρα" 1966.

β) Θεατρική Μουσική:

'Η τρέπρακτη ύπερα "Όδυσσέας" έπάνω σε κείμενο του συνθέτη (1951)
Σκηνική Μουσική: για τίς τραγωδίες του Εύριπίδη: "Μήδεια", "Ηλέκτρα", "Ιφιγένεια έν Ταύροις" και "Οιδίπους τύραννος" του Σοφοκλέους, για τό Κρατικό θέατρο Βορείου Ελλάδος,
Καντάτες: "Ο Πάφος" για άφηγητή, μετζοσοπράνο, βαθύφωνο, χορωδία και όρχηστρα σε στίχους Κωστή Παλαμά (1936). "Έλεύθεροι Πολιορκημένοι" για βαρύτονο, χορωδία και όρχηστρα σε στίχους Διονυσίου Σολωμού (1955)
Μουσική Δωματίου:

"Κουάρτεττο έγχορδων (1934) και τρίο μέ πιάνο" (1946)

Τέλος διάφορα έργα για πιάνο, άρπα και τραγουδία.

Μιά μικρή έκλογή από ήχογραφημένα έργα του θ' ακούσετε τώρα νομίζουμε πως δέν θα είναι άσκοπο να ποΰμε λίγα εισηγητικά λόγια για τό καθένα :

α) Τα Βυζαντινά Σκίτσα: για έγχορδα (1936) είναι δυό μικρές Βυζαντινές εικόνες, βασισμένες σε πρωτότυπες μελωδίες μέ Βυζαντινό τρόπο χαρακτήρα. Είναι και οι δύο έμπνευσμένες από τή Σταύρωση· οι τίτλοι τους μιλοΰν μόνοι τους: "MATER DOLOROSA" και ό "Έσταυρωμένος". Η πρώτη τους δημοσία έκτέλεση είχε γίνει στις 8 'Ιουλίου 1946 από τήν Κρατική Όρχηστρα Αθηνών υπό τήν διεύθυνση του Θεοδώρου Βαβαγιάννη.

β) 'Από τήν 'Αρχαϊκή Σουίτα που γράφτηκε τό 1954, για φλάουτο, όμποε άρπα και έγχορδα, θα ακούσουμε τά δυό τελευταία μέρη που έχουν τής τίτλους "Δημόδοκος μέ Ραψωδός" και "Όδυσσέας". Το έργο είναι έμπνευσμένο από τόν 'Αρχαίο Έλληνικό Κόσμο και είναι γραμμένο σε άρχαϊκό, λιτό και άπλό ύφος. Και αυτού του ώραίου έργου είχε τή χαρά να καμη τήν πρώτη έκτέλεση τό 1955 μέ τή Συμφωνική Όρχηστρα του Ε.Ι.Ρ. εκείνος που έχει τήν τιμή να μιλή αυτήν τή στιγμή στην άλοφινήν έκλεκτή όμήγυρη.

γ) 'Από τό Κοντσέρτο για πιάνο και όρχηστρα, που γράφτηκε τό 1966, θ' ακούσουμε μόνο τό φινάλε. Η πρώτη του έκτέλεση έγινε από τήν Κρατική Όρχηστρα Θεσσαλονίκης υπό τήν διεύθυνση του συνθέτη και μέ σολίστ τό Γεώργ. Θυμής. Μέ τούς ίδιους έκτελεστές δόθηκε στο Ψεστιβάλ Αθηνών τό Σεπτέμβρη του 1971.

Τό φινάλε τοῦ Κοντσέρτου ἔχει ἔντονο χορευτικό χαρακτήρα μέ Ἑλληνικά ρυθμικά στοιχεῖα.

Τελικά θ' ἀκουσθῆ τό τελευταῖο τμήμα ἀπό τό Συμφωνικό ποίημα "Κυπριακά Ἐλευθερία" πού γράφτηκε τό Μάρτιο τοῦ 1959 καί εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπό τόν ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ γιά τήν Ἐλευθερία του. Δόθηκε σέ πρώτη ἐκτέλεση ἀπό τή Συμφωνική Ὀρχήστρα Βορείου Ἑλλάδος τήν 1η Ἰουνίου 1959, στήν πρώτη ἀπό τήν ἰδρυση της συναυλία, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ συνθέτη.

Τελειώνοντας αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχηθῶ στόν ἀγαπημένο φίλο καί διαπρεπῆ συναδέλφο νά συνεχίσῃ μέ τήν ἴδια νεανική ζωτικότητα, πάντοτε ἀειθαλῆς καί ἀκμαῖος, τό ἔργο του καί τή δράση του, πού τιμοῦν, ὄχι μόνο τήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τήν Κύπρο, ἀλλά καί ὁλόκληρη τήν Πνευματική Ἑλλάδα.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Αισθάνομαι ξεχωριστή χαρά που η ώραία πρωτοβουλία της Ένώσεως Κυπρίων Ελλάδος να τιμήσει με την άποψινή της έκδήλωση τό Σόλωνα Μιχαηλίδη μου δίνει την εύκαιρία να μιλήσω για μία από τις σημαντικώτερες φυσιογνωμίες της Μουσικής μας ζωής.

Γιατί ο Σόλων Μιχαηλίδης με την πολυσχιδή του προσωπικότητα, του έμπνευσμένου μουσουργού και άρχιμουσικού, του σοφού μουσικολόγου και παιδαγωγού, του δημιουργικού διοργανωτή και ήγέτη, έχει προσφέρει και προσφέρει πάντοτε μέγιστες υπηρεσίες παντού όπου έταξε ο ίδιος τόν έαυπό του ή όπου έτάχθηκε από την πολιτεία· στην Κύπρο και στην Ελλάδα.

Αν προσθέσουμε σ' όλα αυτά και τα καθαρώς ανθρώπινα χαρίσματα του, την εύθυκρία και τή μετριοπάθεια, την άξραιότητα και την είλικρίνεια του χαρακτήρα, την έμφυτη καλωσύνη και την εύγένεια της καρδιάς, μπορούμε να πούμε ότι έσκιαγραφήσαμε, ίσως άμυδρώς, την εικόνα του πνευματικού άνδρος, που κοσμεϊ με την παρουσία του τήν μουσική μας οικόγένεια.

Ο Σόλων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 12 Νοεμβρίου του 1905. Παράλληλα με τις γενικές του σπουδές στο Παγκύπριο Γυμνασιο και Διδασκαλείο, άκολούθησε και μαθήματα μουσικής στη Λευκωσία. Τις κύριες σπουδές του όμως στη μουσική, έκανε στο Τρίνιτυ Κόλλετζ του Λονδίνου και κατόπιν στο Παρίσι, στην ECOLE NORMALE με τη NADIA BOULANGER (Άρμονία, αντίστιξη και φούγκα), και με τόν PIERRE MAIRE και τόν Κορτώ πιάνο· έπίσης στη Σκόλα Καντόρουμ σύνθεση και διεύθυνση όρχήστρας. Έπειτα από τις σπουδές του γύρισε στην Κύπρο, όπου στα 1934, ίδρυσε τό Ωδείον και τό Σύλλογο Συναυλιών Λεμεσοῦ.

Με την πρώτη Βλληνική Όρχήστρα που ίδρυσε στη Λεμεσό και χορωδία έδωσε σειρά συναυλιών σ' αυτήν την πόλη και σ' όλο τό νησί. Τήν προσπάθεια αυτή συνέχισε επί είκοσι τόσα χρόνια και, με τή συνεργασία του Συλλόγου "Άρης" σ' όλο Λεμεσοῦ, με έκτελέσεις συμφωνικών, μελοδραματικών έργων όπως ή όπερα "Διδώ" και Αίνειας" του PURCELL και όρατορίων όπως ή "Δημιουργία" του HAYDN. Παράλληλα έδίδαζε στο Δανίτειο Γυμνασιο επί δεκαπέντε χρόνια, δημιουργώντας άληθινή μουσική παράδοση, πρωτοφανή για Γυμνασιο.

Στά 1957, έπειτα από πρόσκληση του Υπουργείου Παιδείας ήρθε στην Ελλάδα, άποδεχθείς τή θέση του Διευθυντοῦ του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, τό όποϊον άναδιωργάνωσε πλήρως.

Στά 1959, ιδρύθη, χάρη και στις δικές του προσπάθειες, ή Συμφωνική Όρχήστρα Βορείου Ελλάδος, ή όποία στα 1966 έγινε Κρατική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης. Ως γενικός Διευθυντής της και μόνιμος μαέστρος της, τήν ώργάνωσε και συνέβαλε στην καθιέρωση της ως ένός άξιολόγου καλλιτεχνικού παράγοντος του τόπου.

Η Κ.Ο.Θ., υπό τη διεύθυνσή του, εκτός από εκατοντάδες συναυλιών που έδωσε στη Θεσσαλονίκη, έχει εμφανισθῆ σέ πλεῖστες ἄλλες πόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Δράμα, Καβάλλα, Καστοριά, Κοζάνη, Νάουσα, Εὐάνθη καὶ ἄλλες) καθώς καὶ στό Βόλο, στό Ἰωάννινα καὶ τὴν Κέρκυρα, ἀλλὰ καὶ στό ἀρχαῖα θέατρα Πιλιππων καὶ Θάσου.

Τό περασμένο Καλοκαῖρι ἔκανε τὴν πρώτη της ἐμφάνιση στό Ἑρῶδειο στό πλαίσια τοῦ φεστιβάλ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Μιχαηλῖδη. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσή του ἐδόθησαν στή Θεσσαλονίκη, σέ πρώτη ἐκτέλεση, 200 περίπου συμφωνικά ἔργα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἐξῆντα ἀνήκαν σέ Ἕλληνες μουσουργούς. Στίς Συναυλίες τῆς Κ.Ο.Θ. ἔδωσε σημαντική θέση στοὺς Ἕλληνες καλλιτέχνες, σέ μιά ἀναλογία 75% πρὸς τοὺς ξένους.

Καθιέρωσε ἐτήσιον Πανελλήνιον Διαγωνισμόν νέων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, στόν ὁποῖον μποροῦν νὰ συμμετέχουν νέοι σολίστ, πού δέν τοὺς ἔχει δοθῆ ἀκόμη ἢ εὐκαιρία νὰ παίξουν μέ ὀρχήστρα. Ὅσοι ἐπιτυχάνουν καλοῦνται νὰ συμπράξουν μέ τὴν ΚΟΘ καὶ μέχρι σήμερα 50 περίπου νέοι Ἕλληνες καλλιτέχνες ἔχουν ἐμφανισθῆ μέ τὴν Ὄρχηστρα τῆς Θεσσαλονίκης.

Στό Κρατικό Ὀδεῖο Θεσσαλονίκης, παράλληλα μέ τὴν ἐξάσκηση τῶν διοικητικῶν του καθηκόντων, ἐδίδαξε Ἀνώτερα θεωρητικά καὶ Σύνθεση. Ἀπὸ τίς τάξεις του ἀπεφοίτησαν 160 σπουδασταὶ μέ πτυχία ἢ διπλώματα ἀρμονίας, ἀντιοτιζέως, φούγκας καὶ συνθέσεως Γενικά, χάρη στή δική του κυρίως δραστηριότητα, ἢ Θεσσαλονίκη ἔχει ἀναπτυχθῆ ὡς ἓνα ἀξιόλογο μουσικό Κέντρο στό χῶρο τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Σάν συνθέτης ἔχει πρωτο-ἐμφανισθῆ στήν Ἑλλάδα, τό 1938, μέ τὴν ἐκτέλεση τῶν "Δύο Συμφωνικῶν Εἰκόνων" του, "Αὐγή στόν Παρθενῶνα" καὶ "Τό πανηγύρι τῆς Κακάβας" ἐμπνευσμένο ἀπὸ τό δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου τοῦ Κωστή Παλαμά, ἀπὸ τὴν Ὄρχηστρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφώνου ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ὀμιλοῦντος αὐτήν τὴ στιγμή.

Αὐτὴν τὴν πρώτη παρουσίαση τοῦ Μιχαηλῖδη σάν δημιουργοῦ μέσα στόν Ἑλλαδικό χῶρο, τὴν αἰσθάνομαι σάν ἓνα ἰδιαίτερο τίτλο τιμῆς.

Ἐκτοτε πλεῖστα ἔργα του ἔχουν ἐκτελεσθῆ ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὴν Κρατική Ὄρχηστρα Ἀθηνῶν, τὴν Κρατική Θεσσαλονίκης, τὴν Ὄρχηστρα τοῦ Β.Ι.Ρ.Τ, τίς συμφωνικές Ὄρχηστρες τοῦ Β.Β.Σ., τοῦ ΒΟΒΟ, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς Γουμανικῆς Ραδιοτηλεοράσεως καθώς καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἄς ἀναφερθοῦμε τώρα σέ ἄλλες δραστηριότητες τοῦ Σόλωνος Μιχαηλῖδη :

Ἀπὸ τοῦ 1948 ἕως τό 1968 ὑῆρξε μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνούς Ἑταιρίας Δαϊκῆς Μουσικῆς. Ἀπὸ τό 1949 προσκαλεῖται κάθε χρόνο ὡς μέλος τῆς Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνούς Μουσικοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Οὐαλλίας. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνούς Διαγω-

νισμοῦ χορωδιῶν στὸ Ἀρίστο τῆς Ἰταλίας στὰ 1966, 1968 καὶ 1970. Συμετέλαχε ὡς μέλος στὴν Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Διπλωματικῶν Ἐξετάσεων συνθέσεως τοῦ Παρισινοῦ Ὁδοῦ "ECOLE CESAR FRANCK" τὸ 1948.

Ἔλαβε μέρος, κατόπιν προσκλήσεως σὲ διεθνῆ μουσικὰ συνέδρια καὶ φεστιβάλ διαφόρων χωρῶν (Βασιλεῖα 1948, Βενετία 1949, Ὀπάτια 1951 Μαδρίτη καὶ Μαγιόρκα 1952, Λονδῖνο 1952, Βρυξέλλες 1953, Ὄσλο 1955, Καναδὰς καὶ Ν. Ὑόρκη 1961 κλπ.)

Συνεργάστηκε στὴ μεγάλη ἀγγλικὴ μουσικὴ ἐγκυκλοπαιδεῖα Γκρόουβ, ὅπου ἔγραψε ὅλα τὰ ἄρθρα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Μουσικὴ.

Ἔδωσε δεκάδες διαλέξεις, γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἰδίως μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ πάνω σὲ ἄλλα θέματα, σὲ διάφορες χῶρες, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ Β.Β.С στὰ ἑλληνικὰ, ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ.

Μελέτη του γιὰ τὴ νεοελληνικὴ μουσικὴ ἐκυκλοφόρησε στὰ 1947 τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν-Συνεργάστηκε ἐπίσης σὲ ἑλληνικὰ, Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ περιοδικὰ.

Ἵπῆρξε μέλος τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Μουσικῆς τὸ 1960 καὶ κατόπιν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τὸ 1963.

Σήμερα εἶναι Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν, Ἐπίτιμος Ἐταῖρος τοῦ Τρένιτυ Κόλλετζ τοῦ Λονδίνου καὶ Ἐπιτιμον Μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐθνομουσικολογικῆς Ἐταιρίας. ἔχει τιμηθῆ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μὲ τὴν ταξιδάρχη τοῦ Φοίνικος.

Σάν μαέστρος ἔχει διευθύνει ἐπανειλημμένως τὴν Κρατικὴ Ὀρχήστρα Θεσσαλονίκης, τὴν Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν καὶ τὴ Σημφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ ΕΙΡΤ. ἔχει ἐμφανισθῆ ἐπίσης σάν διευθυντὴς ὀρχήστρας στὴ Γαλλία Γερμανία, Ἰταλία, Ρουμανία, Φιλιππίνες καὶ Νέα Ὑόρκη.

Ὡς μουσικολόγος ἔχει δημοσιεύσει πολλές μελέτες ὅπως "Ἡ Κυπριακὴ λαϊκὴ Μουσικὴ" καὶ "Ἡ νεώτερη ἑλληνικὴ Μουσικὴ" καὶ στὰ ἀγγλικὰ "Ἡ νεοελληνικὴ δημοτικὴ Μουσικὴ". Ὅπως ἰδιαίτερος πρέπει νὰ ἀναφέρουμε τὸ δέτομο σύγγραμμά του "Ἡ Ἀρμονία τῆς σύγχρονης Μουσικῆς πού, μποροῦμε νὰ ποῦμε ἀδίστακτα, ὅτι ἀποτελεῖ μιὰ μνημειώδη μουσικολογικὴ ἐργασία.

Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς διαβάσω τί εἶχα γράφει γιὰ τὸ ἔργο αὐτό, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκδόσεώς του, το 1945.

"Ἡ Ἀρμονία τῆς σύγχρονης Μουσικῆς" τοῦ κ. Σόλωνος Μιχαήλδου εἶναι ἓνα βιβλίον πού τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴ ἀλλὰ καὶ τὴν παγκόσμια Ἐπιστῆμη τῆς Μουσικῆς.

Μὲ πόση ἐμβρίθεια, μὲ πόση μελέτη, μὲ πόση γνώση ἀλλὰ καὶ μὲ τί στοργὴ ἔχει γραφῆ αὐτὸ τὸ βιβλίον! Ἡ ὕλη πού περιλαμβάνεται στοὺς δύο τόμους του ἔχει ταξινομηθῆ μὲ σύστημα, λογικὴ συνέπεια καὶ σαφήνεια.

"Όλη ή τεχνική τής σύγχρονης 'Αρμονικής, που έμφανίζεται συχνά στρυφνή και άπρόσιτη, παρουσιάζεται έδώ, κάτω από τόν αναλυτικό φακό του κ. Μιχαηλίδη, άπλή και εύνοητη, άκόμη και για τόν άναγνώστη που κατέχει έστω και μόνο τά στοιχεία τής 'Αρμονίας. 'Η συγγραφή και ή έκδοση αυτού του βιβλίου προϋποθέτει μιάν άξιοθαύμαστη προεργασία και καθ'αυτό συγγραφική έργασία πολλών έτών, αλλά και μιá βαθειά κατανόηση και άγάπη τής σύγχρονης Μουσικής, που έτοι έντονα μπορεί έως να τή νοιώσει μονάχα ένας μελετητής που είναι σύγχρονως και ό ίδιος δημιουργός κιαλλιτέχνης σάν τόν κ. Μιχαηλίδη.

Μιά πληρομυή παραδειγμάτων από έργα μοντέρνων συνθετών όλων των χωρών, μάς δίνει ανάγλυφη και πλαστική τήν αίσθητική τής σύγχρονης 'Αρμονίας.

"Εκφράζοντας τό θαυμασμό μας στο συγγραφέα του έξαιρετικού αυτού βιβλίου, εύχομαι να μεταφρασθή και να έκδοθή γρήγορα σε μιá από τίς βασικές εύρωπαϊκές γλώσσες για να μπορέσει να γίνει γνωστό και στο παγκόσμιο μουσικό κοινό."

Σάν διευθυντής όρχήστρας ό Σόλων Μιχαηλίδης είναι ένας άξιόλογος έρμηνευτής όλου του συμφωνικού ρεπερτορίου, που, παρ' όλη τή θερμότητα τής έκφράσεως, παραμένει σαφής και ακριβολόγος τό συνθετικό του έργου γενικά διακρίνεται για τήν είλικρίνεια τής μουσικής του γλώσσας που κυλάει πάντοτε άβίαστη, μιá προσωπική μελωδική γραμμή, εύαίσθητη 'Αρμονική, διάφανη ένορχήστρωση και έξτια άρχιτεκτονική.

"Ας προσθέσω έδώ άκόμη μιá κρίση του άειμνήστου λογοτέχνη και μουσικολόγου Σπύρου Σκιαδαρέση σχετικά με τό έργο του τιμωμένου: "Ό Σόλων Μιχαηλίδης σάν συνθέτης είναι ένας από τους πιο έκλεκτούς έκπροσώπους τής μετά τό 1930 έλληνικής σχολής. 'Η μουσική του άπόλυτα προσωπική και χωρίς έξεζητημένες νεωτεριστικές άκρότητες, είναι έμπνευσμένη από τήν έλληνική άρχαιότητα, τή βυζαντινή παράδοση και τό δημοτικό μας τραγούδι.

Σ'αυτή, ό συνθέτης παρουσιάζει μιá τέλεια άφομοίωση των τεχνικών στοιχείων τής γαλλικής σχολής και στοχαστική προσαρμογή τους στην έλληνική πραγματικότητα. "Ακρατος λυρισμός, λεπτή κι έκφραστική έμπνευση, διαύγεια γραφής, περίτεχνη χρησιμοποίηση των αρχαίων και βυζαντινών τρόπων και βαθειά γνώση τής τεχνικής όρχήστρας είναι τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα της μουσικής του παραγωγής."

Τά κυριώτερα έργα του είναι τά ακόλουθα:

α) Για όρχήστρα:

"Κυβριώτικός γάμος" για όρχήστρα έγχορδων και σόλο φλάουτο (1934)

"Δύο Βυζαντινά Σκίτσα" για όρχηστρα έγχορδων (1934), οί "δύο συμφωνικές εικόνες" που προαναφέραμε .Τό συμφωνικό ποίημα "DE PROFUNDIS" (1933, 1949).τό "Βυζαντινό αφιέρωμα" για όρχηστρα έγχορδων (1944) ,ή "Αρχαϊκή Σουίτα" για φλάουτο, ούμποε, άρπα και όρχηστρα έγχορδων (1954) .
Τό Συμφωνικό ποίημα "Κυπριακή έλευθέρια" (1959) και τό "Κοντσέρτο για πιάνο και όρχηστρα" 1966.

β) Θεατρική Μουσική:

'Η τρέπρακτη όπερα "Όδυσσέας" έπάνω σέ κείμενο του συνθέτη (1951)
Σκηνική Μουσική: για τίς τραγωδίεσ του Εύριπίδη: "Ηήδεια", "Ηλέκτρα",
"Ιφιγένεια έν Ταύροις" και "Οιδίπους τύραννος" του Σοφοκλέους ,
για τό Κρατικό θέατρο Βορείου Ελλάδος,
Καντάτες: "Ό Τάφος" για άφηγητή ,μετζοσοπράνο, βαθύφωνο, χορωδία και
όρχηστρα σέ στίχους Κωστή Παλαμά (1936). "Έλευθεροί Πολιορκημένοι"
για βαρύτονο, χορωδία και όρχηστρα σέ στίχους Διονυσίου Σολωμού (1955)
Μουσική Δωματίου?

"Κουαρτέττο έγχορδων (1934) και έξο με πιάνο" (1946)

Τέλος διάφορα έργα για πιάνο, άρπα και τραγούδια.

Μιά μικρή έκλογή από ήχογραφημένα έργα του θ'άκούσετε τώρα νομίζου-
με πως δέν θά είναι άσκοπο νά ποῦμε λίγα εισηγητικά λόγια για τό
κάθενα :

α) Τα Βυζαντινά Σκίτσα: για έγχορδα (1936) είναι δύο μικρές Βυζαντινές
εικόνες, βασισμένες μέ πρωτότυπεσ μελωδίεσ μέ Βυζαντινό τρόπο χαρακτή-
ρα.Είναι και οί δύο έμπνευσμένες από τή Σταύρωση·οί τίτλοι τους μι-
λοῦν μόνοι τους: "MATERN DOLOROSA" και ό "Έσταυρωμένος". Η πρώτη τους
όημοσία έκτέλεση είχε γίνει στίς 8 'Ιουλίου 1946 από τήν Κρατική
'Ορχήστρα Αθηνών υπό τήν διεύθυνση του θεοδώρου Βαβαγιάννη.

β) Από τήν 'Αρχαϊκή Σουίτα" που γράφτηκε τό 1954, για φλάουτο, όμποε
άρπα και έγχορδα ,θ'άκούσουμε τά δύο τελευταία μέρη που έχουν τάς
τίτλους "Δημόδοκος μέ Ραψωδός" και "Όδυσσέας".Τό έργο είναι έμπνευσμέ-
νο από τόν 'Αρχαίο Έλληνικό Κόσμο και είναι γραμμένο σέ αρχαϊκό ,
λιτό και άπλό ύφος.Και αύτου του άρραίου έργου είχε τή χαρά νά καμη τήν
πρώτη έκτέλεση τό 1955 μέ τή Συμφωνική 'Ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ. εκείνος
που έχει τήν τιμή νά μιλή αύτήν τή στιγμή στήν άποφινήν έκλεκτή όμήγυρ-
ρη.

γ) Από τό Κοντσέρτο για πιάνο και όρχηστρα, που γράφτηκε τό 1966, θ'
άκούσουμε μόνο τό φινάλε. Η πρώτη του έκτέλεση έγινε από τήν Κρατική
'Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπό τήν διεύθυνση του συνθέτη και μέ σολίστ
τό Γεώργ. Θυμή.Μέ τούς ίδιους έκτελεστές δόθηκε στό Φεστιβάλ 'Αθηνών
τό Σεπτέμβρη του 1971.

Τό φινάλε τοῦ Κοντσέρτου ἔχει ἔντονο χορευτικό χαρακτήρα μέ Ἑλληνικά ρυθμικά στοιχεία.

Τελικά θ' ἀκουσθῆ τό τελευταῖο τμήμα ἀπό τό Συμφωνικό ποίημα "Κυπριακή Ἐλευθερία" πού γράφτηκε τό Μάρτιο τοῦ 1959 καί εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπό τόν ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ γιά τήν Ἐλευθερία του. Δόθηκε σέ πρώτη ἐκτέλεση ἀπό τή Συμφωνική Ὀρχήστρα Βορείου Ἑλλάδος τήν 1η Ἰουνίου 1959, στήν πρώτη ἀπό τήν Ἱδρυση της συναυλία, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ συνθέτη.

Τελειώνοντας αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχηθῶ στόν ἀγαπημένο φίλο καί διαπρεπή σὺν αδελφο νά συνεχίσῃ μέ τήν ἴδια νεανική ζωτικότητα, πάντοτε ἀειθαλῆς καί ἀκμαῖος, τό ἔργο του καί τή δράση του, πού τιμοῦν, ὄχι μόνο τήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τήν Κύπρο, ἀλλά καί ὁλόκληρη τήν Πνευματική Ἑλλάδα.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΒΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Βίβλ. ψαλμῶν 18/3/72

Ἡ Ε.Κ.Ε μέσα ἀπὸ πτυχία τῶν πνευμα-
τικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν δραστηριοτήτων ἡς,
ἐγκανιάζει σήμερα βεβαίως ἐκδηλώσεων πρὸς
ἴσῳ ἐπιπέδων μετῶν ἡς, ποὺ ἴσῳ ἢ
ἢ ἰδιαίτερα μας παρὶς ἢ τὴν Ἐλλάδα
ἐὼν ὀρθόδοξο, πνευματικό ἢ καλλιτεχνικό
κόσμο.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὑπερφίαλη πνευμα-
τικῶν πορίσματος εἶναι ἡ συνεχὴς ἐφεξῆς τῶν
πνευματικῶν ἀνδρώων. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ αὐτὸ
πρέπει ὁ πνευματικός ἢ ψυχικός κόσμος τῶν ἀνθρώπων
ποὺ νὰ ἀπολεθῆ ἴσῳ τῶν παγκοσμίων ἀρμονιών.
Ἔτσι, ὅπως οἱ δυναστεῖς τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, τῶν
ἀνθρωπίνων συνειδήσεων ἢ τῶν ἀνθρωπίνων πνεύ-
ματος, γάινουν, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀρμονιών,
ὅτι μεγαλύτερο σκεπὸς τῶν ἐφεξῆς τῶν μετὰ
ἀπολεθῆ τῶν συνεχῶν ἢ τῶν ἀένω προόδου.

Μία καρπορική αυλή της εποχής
 των νόμων της φύσης, της ψυχής ή των πνεύματων
 μας είναι η μουσική, η αρμονία των ήχων.
 Με την μουσική εκφράζεται η αλήθεια ποιητική
 των ανθρωπίνων συναισθημάτων, της καρδιάς ή της
 ψυχής, της αγάπης ή του φόβου, τα δραματι-
 κικά περφέκτο, τα εθνικά περφέκτο.

Ένας ανώτερος έργα των πνεύματων
 ή της λογικής είναι ο Σ.Μ. ο Σ.Μ.
 κατά την ιδιότητα του νεύρου ή των έργων
 στον διεθνή κοσμικό ή πνευματικό κόσμο.

Είναι ιδιότητα της για την Ε.Κ.Ε. να έχη
 άποψη εάν λεπτότερο μέρος της του Σ.Μ. Η
 για είναι άποψη περφέκτο για μένα, ή η
 συγκίνηση, ότι μου έδωσε να προσηγορεύω
 την ουσία της αλήθειας.

Ἡ Ε.Κ.Ε. μέσα στὰ πλαίσια τῶν πνευματικῶν καί καλλιτεχνικῶν δραστηριοτήτων της, ἐγκαταβάλλει σήμερα σειρά ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν ἐπιλέκτων μελῶν της, πού τιμοῦν καί τὴν ἰδιαίτερα μας πατρίδα καί τὴν Ἑλλάδα στὸν ἐπιστημονικό, πνευματικό καί καλλιτεχνικό κόσμο.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὑπαρξὴ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἡ συνεχὴς ἐξέλιξη τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτό πρέπει ὁ πνευματικός καί ψυχικός κόσμος τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀποτελῇ τμῆμα τῆς παγκοσμίου ἁρμονίας. Ἔτσι, ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καί τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, φθάνουν, μὲ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἁρμονίας, σὲ τελειότερο σημεῖο τῆς ἐξελιξέως τους μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συνεχῆ καί τὴν ἀέναο πρόοδο.

Μία χρυσοπιαστὴ ἀντίληψις τῆς ἁρμονίας τῶν νόμων τῆς φύσεως, τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος μᾶς δίνει ἡ μουσικὴ, ἡ ἁρμονία τῶν ἤχων.

Μὲ τὴν μουσικὴ ἐκφράζεται ἡ ἀτέλειωτη ποικιλία τῶν ἀνθρωπίνων συναισθημάτων, τῆς χαρᾶς καί τῆς λύπης, τῆς ἀγάπης καί τοῦ φόβου, τὸ θρησκευτικὸ μεγαλεῖο, τὸ ἐθνικὸ μεγαλεῖο.

Ἐνας ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ πνεύματος καί τῆς τέχνης αὐτῆς εἶναι ὁ Σόλων Μιχαηλίδης.

Ὁ Σόλων Μιχαηλίδης τιμᾷ τὴν ἰδιαίτερα τοῦ πατρίδα καί τὴν Ἑλλάδα στὸν διεθνεῖ καλλιτεχνικό καί πνευματικό κόσμο.

Εἶναι ἰδιαίτερα τιμὴ γιὰ τὴν Ε.Κ.Ε. νὰ ἔχη ἀπόψη σὰν τιμώμενο μέλος της τὸν Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ἡ τιμὴ εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη γιὰ μένα, καί ἡ συγκίνησις, πού μοῦ ἔλαχε νὰ προλογίσω τὴν ἐκδήλωσις αὐτῆς.

Κυρίες & Κύριοι,

Θα ήθελα πρώτα να εσχαριστήσω θερμά
το Δ. Σ. της Ένωσης Κυπρίων Έλληδων για την
εφαρτηική τιμή που έκαναν επί προσηπι μου
οργανώνοντάς την συμπιρή αυτή ευδήλων.

Είναι μια τιμή που φέρο ἀποδέχομαι
μὰ ιδιαίτερη συγκίνηση γιατί προέχεται ἀπὸ Κυ-
πρίων, ἀπὸ τοὺς τὴν Κύπρου.

Αἰτιή τι ἐπιγρή μου ἄρχεται ἀπὸ ἐκείνη
ἐν πηροί ^{εἶναι} ~~Κύπριον~~ ἐπισημάνει β' ἀνδραπτοῦ λυτ
μαρμελῶν β' τὴν ἰχθυῶν καὶ ἔχον τιμήσθ' ἵτιμον
δαίμον τὸ ὄνομα τῶν μοῖδ' μας πανιτῆννιῶν
τῶν διδοῦν, καὶ πὸ δὲν ἔχον ἀριστοῦν ἀδ' ἀδ-
νοὶ τὴν τύχη καὶ τιμῶν ἔως τὸ ἀξίζει.

Γι' αὐτὴ δυνῶ τὴν προσωπική μου πηρ-
πωση ἀπὸ μια' ἐφαρτηική ευδήλων εἰναι τὴν
τύχη. Ἡ παρσοδα μου σὴν ἄδ' ἴνα συνιβαδ-
πιαίνω σὴν εὐχερῶστερ ἐπισημάνει μου.

Ἡ εἰναι τὴν ἰχθυῶν ἔχει ἀκόμη βοηθήσει
ὡστε καὶ μὴ τιμῶν ^{ἀπὸ} τὴν διακριμένον
ἐμιδανῶν. Ὁ ἀρτηρῶν τῶν τ. Βαδὸν Παπαδα-
νιδῶν, μὴ μῶν δ' ἀρτηρῶν τῶν τῶν ἐπιλυχῶν ἔτ' αὐ-
τῶν, εἰδικὰ τῶν ^{τῶν τῶν τῶν} ~~μαρμελῶν~~ ἢ ἐφαρτηκῶν ἀρτηρῶν
μαρ τ. ἰχθυῶν κρανιδῶν, πῶν ἀπὸ τῶν τῶν δια-
μερῶν λογαρῶν ἔτ' μὴ τὸν δ' ἴνα μῶν σὴν μακρῶν
τῶν ἀρτηρῶν φιδῶν, ἔτ' ὁ διαμερῶν σὴν ἀρτηρῶν,
μῶν τῶν τῶν ἀρτηρῶν τῶν ἀρτηρῶν φιδῶν
τῶν τ. ἀρτηρῶν τῶν ἀρτηρῶν.

Τοῦ εὐχαριστῶ θερμά γιὰ τὰ
καρῶν ~~κατὰ~~ τὸ μῶν καὶ ἔχον τὴν εἰναι

καχωδον ιε' ποδ γε' ποδα.

Kai titaraid, last but not
the least, dāda ia' eoxapiohion
deppitara i'has sa, figha, onradhgho
proulois (sprouto) th' mu zikis
Gart. dāda mu' tū' figha' o'g
kapodā.

W

Odin 18/3/72

Είμαι εξαιρετικά εύτυχής, γιατί η Ένωση Κυπρίων Ελλάδος τιμά σήμερα με μεγάλη προσηκτικότητα της Προελληνικής Τέχνης, τόν άνθρωπο ο οποίος πρώτος έκαλλιέργησε τόσο πλατειά το μουσικό πνεύμα στην Κύπρο και αξιοποίησε τα μουσικά στοιχεία, της Κυπριακής Βυζαντινής και λαϊκής παραδόσεως, τόν διακεκριμένο συνθέτη και άρχιμουσικό, το Σόλωνα Μιχαηλίδη.

Ο Σόλων Μιχαηλίδης σαν καλλιτέχνης, είναι μετ' από τις πιο εξέχουσες μορφές της Προελληνικής Μουσικής και σαν άνθρωπος, είναι ίσως από τα ιδανικά εκείνα πλάσματα, στα όποια εφαρμόζεται απόλυτα η ευαγγελική ρήσις "άνθρωπος έν ψ δόλος ουκ έστι".

Ο τιμώμενος καλλιτέχνης γεννήθηκε στην Λευκωσία το 1905. Σπούδασε άρμονία και αντίστιξη στο TRINITY COLLEGE OF MUSIC του Λονδίνου, και συμπλήρωσε τις σπουδές του στην ECOLE NORMALE στο Παρίσι. Έκεϊ παρακολούθησε θεωρητικά με την Μπουλανζέ, και μαθήματα έρμηνείας πιάνου με το μεγάλο πιανίστα Κορτώ. Στην περίφημη Σχολή Καυτόρουμ (SCHOLA CANTORUM) του Παρισιού, σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας, και πήρε το δίπλωμα σύνθεσεως στο 1934.

Μετά την έπιστροφή του στην Κύπρο ίδρυσε το ΄Οδοίον Λεμεσοῦ, και άμέσως κατόπι τόν "Σύλλογον Συναυλιών Λεμεσοῦ" όπου ώργάνωσε την πρώτην Έλληνική Κυπριακή συμφωνικήν ορχήστραν (1935). Ο Σύλλογος αυτός έδωσε για χρόνια συναυλίες με χορωδιακά και συμφωνικά έργα στην Λεμεσό και σ' άλλες πόλεις, κι' έκανε την κλασική μουσική κτήμα του μεγάλου κοινού.

Τήν προσκάρθεια του Συλλόγου Συναυλιών Λεμεσοῦ, που διαλύθηκε το 1940, συνέχισεν ο Σύλλογος "Άρης". Με την συνεργασία του Συλλόγου αυτού, έδίδοντο τακτικές συναυλίες σ' όλες τις πόλεις της Κύπρου. Μεταξύ των έργων, που είχαν δοθεῖ τότε σε πρώτη έκτέλεση, ήταν - όπως ένθυμούμαι - η πρώτη παράσταση όπερας στην Κύπρο με την "Διδώ και Αίνειας" του Πέρσελ (1950), και η πρώτη έκτέλεση

Όμιλία που δόθηκε στην Ένωσιν Κυπρίων Ελλάδος, την 18ην Μαρτίου 1972.

της "Δημιουργίας" του Χάυντν (1952), με τη συνεργασία του Συλλόγου "Μότσαρτ".

Τό 1957, ύστερα από πρόσκληση του Ύπουργείου Παιδείας, έγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη και ανέλαβε την Διεύθυνση του ΄θδειου Θεσσαλονίκης, τό όποϊον ανήγαγε σε ένα από τά καλύτερα μουσικά ιδρύματα της χώρας μας.

Τό 1959 διορίσθηκε Διευθυντής της τότε ιδρυθείσης Κρατικής ΄Ορχήστρας Βορείου Έλλάδος, την όποια ανέδειξε, και επέβαλεν επί διεθνούς κλίμακος. Ύπό την ιδιότητά του ως Διευθυντού της Κρατικής ΄Ορχήστρας Βορείου Έλλάδος, διηύθυνε πολλές συναυλίες και κονσέρτα, που εδόθησαν στη Θεσσαλονίκη, τάς Αθήνας και άλλου. Αναφέρω ιδιαίτερα τη συμμετοχή της όρχήστρας στό θεστιβάλ Αθηνών του 1971, όποτε εξετελέσθη υπό την διεύθυνσή του και τό έργο του, "Κονσέρτο για πιάνο και ΄Ορχήστρα".

Σάν συνθέτης πρωτοπαρουσιάσθηκε στις Αθήνες τό 1938 με την έκτέλεση της συμφωνικής εικόνας "Πρωϊνό ξύπνημα" υπό τη διεύθυνση του αρχιμουσικού κ. Αντόχου Ευάγγελου, ό όποϊος έκτοτε διηύθυνε επανειλημμένως έργα του. Συμφωνικά έργα του έχουν έκτελεσθί επίσης από την Κρατική ΄Ορχήστραν Αθηνών, υπό την διεύθυνση των κ.κ. Οίκονομίδη, Βαβαγιάννη και άλλων. Στίς Αθήνες ό ίδιος ό συνθέτης διαύθυνε για πρώτη φορά την ΄Ορχήστρα του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών, σε πρόγραμμα έργων του, τό 1951. Έκτοτε έχει διευθύνει επανειλημμένως, έκτός από την Κρατική ΄Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Αθηνών, την όρχήστρα του Ε.Ι.Ρ., την όρχήστρα της Γαλλικής, ΄Ιταλικής και Ρουμανικής Ραδιοτηλεόρασεως, τη Συμφωνική της Νέας Ύόρκης, την Φιλιππίνων κλπ.

Έργα του έχουν έκτελεσθί επίσης στη Γενεύη, στό Όσλο, στην Πορτογαλία και άλλου. Τρία έργα του: "Η λύρα της Σαφώς" για πιάνο, τό μοτέττο "Πιστέ Σταυρέ" και τό τραγούδι "Η προσευχή του Ταπεινού" είχαν όρισθί στό 1949, 1952 και 1971 από την ΄Οργανωτική Έπιτροπή του Διεθνούς θεστιβάλ της Ουαλλίας, σάν υποχρεωτικά για όλους τους διαγωνιζομένους.

Ο κ. Μιχαηλίδης προσκαλείται από χρόνια τώρα σάν κριτής στό Διεθνές θεστιβάλ της Ουαλλίας. Από τό 1948 μέχρι του 1968 υπήρξε μέλος του Έκτελεστικού Συμβουλίου της

Διεθνούς 'Εταιρείας Λαϊκής Μουσικής. 'Υπήρξεν επίσης μέλος τῆς 'Εξεταστικῆς 'Επιτροπῆς τῶν Διπλωματικῶν 'Εξετάσεων τοῦ Παρισιοῦ 'Ωδείου "ECOLE CESAR FRANK".

'Ελαβεν ἐνεργόν μέρος σέ Διεθνῆ Συνέδρια Μουσικῆς στή Βασιλεία (1948), στή Βενετία (1949), στή Πάλμα τῆς Μαγιόρκας (1952) στή Νέαν 'Υόρκη (1961) καί στό Κουεμπέκ (1961). Στό διεθνές συνέδριον τοῦ Λονδίνου ἐξελέγη Πρόεδρος μεταξύ 300 συνέδρων. Τό 1952 ἐξελέγη ἐπίτιμος 'Εταῖρος τοῦ TRINITY COLLEGE τοῦ Λονδίνου, καί τό 1966 'Επίτιμον Μέλος τῆς 'Αμερικανικῆς 'Εθνομουσικολογικῆς 'Εταιρείας.

Παντοῦ ἐπροσπάθησε νά προβάλλη διεθνῶς τήν ἑλληνική μουσική, ἀρχαία καί νέα, ἐντεχνη καί λαϊκή.

'Εκτός ἀπό τίς ὁμιλίαις του στά διεθνῆ συνέδρια, ἔκαμε σειράν διαλέξεων πάνω στήν ἑλληνική μουσική, στό Λονδίνο καί σέ πολλές ἄλλες πόλεις τῆς 'Αγγλίας. 'Επίσης ἐπανειλημμένως ἀπό τό Β.Β.Ο στήν ἀγγλική, γαλλική καί ἑλληνική ἐκπομπή, μίλησε γιά διάφορα μουσικά θέματα.

'Εξέδωσε διάφορες μελέτες καί βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων τό κυριότερο εἶναι "Ἡ Ἀρμονία τῆς Σύγχρονης Μουσικῆς" τοῦ ἐκρίθη γενικά σάν τό πληρέστερο ἔργο τοῦ εἴδους του, στήν παγκόσμιο μουσική φιλολογία.

Γιά τίς συνθέσεις του θά μιλήσῃ ἰδιαίτερα ὁ φίλος διακεκριμένος μουσουργός καί ἀρχιμουσικός κ. 'Αντίοχος Βυαγγελάτος. 'Ετσι δέν ἀναφέρω τίποτε ἀπό τό πλούσιο, σέ συμφωνικά καί μουσική ὄργανου, ἔργο του.

'Ο Σόλων Μιχαηλίδης ἀποτελεῖ μιά μουσικά ὄξα τῆς Κύπρου καί τῆς 'Ελλάδος γενικώτερα. Τόν συγχαίρω θερμότατα, καί τοῦ εὐχόμαι σταθερή ἐπιτυχία στό ὄρατο καί εὐγενικό ἔργο του.

Συγχαίρω επίσης τήν 'Ενωσῆ Κυπρίων, τοῦ ἀπέδειξε μέ τή σημερινή τελετή ὅτι θεύρει νά τιμᾷ τά ἄξια τέχνα τῆς Πατρίδος.

Nicos Kerasiotis